

דברי חכמה

ראש החודשים מרומז בשם "אביב":

אותיות אביב הן צירוף אב + י"ב חודשים.

דהיינו, ראש לכל חודשי השנה.

הוא מציין את עונת השנה שבה מבשילה התבואה, עת הטבע מתרענן בכוחות חדשים. וכשם שהטבע מתחדש, כך אירעה התחדשותו ההיסטורית-לאומית של עם ישראל באביב. **אמן**

גיליון מס. 2765 * ב' בניסן תשפ"ג * 24 מרץ 2023

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקן

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

• מדוע לא יחול פורים פעמיים בשבוע?

אצלנו אפשר לחוג את פורים במשך כל חודש אדר, ובהחלט מרבים בשמחה. אינני נוהגת לכתוב על אירועים שבהם לא השתתפתי בעצמי, וכך אני מדווחת מתוך קבוצות הווטסאפ שבהן אני משתתפת. בשתי מילים: הכל היה נהדר! וכל הכבוד לכל העוסקים במלאכה.

• ויקהל פקודי

ויקהל ופקודי: את שתי הפרשות המסיימות את ספר שמות קראנו בשבוע שעבר.

אתחיל בשני משפטים של הסבר: התורה מחולקת לפרשות, לכל שבוע יש פרשה. בשנה מעוברת מתווספות 4 פרשות, אבל בשנה שאיננה מעוברת צריך להסתפק בארבעה שבועות פחות. איך עושים זאת? ארבע פעמים בשנה כזאת קוראים שתי פרשות מחוברות. הפרשות ויקהל ופקודי הן הפרשות של יום ההולדת שלי. לפני 11 שנים חגגתי חגיגת בת מצווה מאוחרת, בבית הכנסת של קהילת "ואהבת" בזכרון יעקב, הקהילה שאלישע הוא הרב שלה, ובה יש שוויון בין גברים ונשים, שכולם נספרים במניין, ונשים כגברים יכולות לשאת את ספר התורה, לעלות לכבוד התורה, וגם לקרוא בתורה. ואת זה עשיתי גם בשבת האחרונה. וכל מי שקרא פעם בספר התורה יודע שהטכסט אינו מנוקד, אין בו פיסוק וגם טעמי המקרא אינם מופיעים בו, וצריך ללמוד אותם בעל פה. ומכיוון שבגילי, הזיכרון כבר לא מה שהיה פעם, אני צריכה לשנן ולחזור ולשנן, במיוחד כאשר שתי הפרשות מחוברות וכל עליה מחוברת משתי עליות – בקיצור, חזרתי ושיננתי ושיננתי ולמדתי, ועמדתי במשימה בכבוד, והייתי ממש מאושרת על שניתנה לי האפשרות להגשים חלום בן עשרות שנים – לקרוא בתורה בבית הכנסת. וכשהסתיימה הקריאה בתורה, עמדנו כולנו ואמרנו מה שאומרים כשמסיימים קריאת אחד מחמשת חומשי תורה: חזק חזק ונתחזק!

• תהלים פ"ב

כבר שנים רבות אני מחוברת בדרכי שלי אל תנועת חב"ד. אני תורמת תרומה חדשית צנועה, ומקבלת מתנות: תפוח ודבש בראש השנה, משלוח מנות בפורים ומצה שמורה עם הגדה בפסח. בנוסף לכך, הם נוהגים לשלוח לי ברכה ליום ההולדת על פי התאריך העברי. לברכה מתווסף פרק תהלים שמספרו

כגילי בשנה הקרובה, על מנת שיהיה לי מה לקרוא במשך השנה. השנה קבלתי את פרק פ"ב, ומתוכו אני רוצה לצטט:

עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה

שפטו דל ואביון עני ורש הצדיקו

פלטו דל, ואביון מיד רשעים הצילו

לא ידעו ולא יבינו. בחשכה יתהלכו. ימוטו כל מוסדי ארץ.

בתרגום לשפת הדיבור שלנו: תפסיקו לגרום עוול במשפט, הצילו את העניים מידי הרשעים.

ואני חוששת שאחרי המהפכה המשפטית, (שרק לא תגיע) זה יהיה מצב הדברים אצלנו.

• חיים טופול ז"ל

כנערה צעירה זכיתי לראות את חיים טופול על הבמה כשהיה בלהקת הנח"ל. זכורים לי המערכונים על סלח שבתי, (כולל המערכון על הסוסיאלית החדשה) עוד לפני היות הסרט, וזכורה לי השירה הנמרצת של "לא אגדה רעי...".

כעבור שנים, כאשר חיים טופול כבר היה מפורסם מאד ושהה בלונדון, יצא לי לפגוש אותו פעמיים. בפעם הראשונה, היינו מזומנים לחגיגת בר מצווה של בנו של אחד מעשירי הקהילה היהודית. המקומות סביב השולחנות היו מסומנים, אבל אנחנו לא הכרנו אף אחד מהיושבים בשולחן שלנו. לעומת זאת בשולחן אחר ישב זוג חברים שלנו, ולידם היו שני מקומות פנויים. חברינו נפנו אלינו, ובתנועות ידיהם הזמינו אותם לבוא ולהתיישב במקומות הפנויים. לאחר קצת לבטים ו"לא נעים" וכו' קמנו בזריזות ממקומותינו והחלקנו אל המקומות הפנויים. לתדהמתי קראתי שהמקומות היו שמורים לחיים טופול ולגליה טופול, ומאותו הרגע חששתי שמא פתאום ייכנס הזוג, ואנחנו נצטרך בבושט פנים לפנות להם את המקום. ממש לא הצלחתי ליהנות מהארוחה ומנגינת התזמורת. כשהסתיימה הארוחה, פתאום, נכנס חיים טופול לאולם, התזמורת נגנה "לו הייתי רוטשילד יבבבבבב...". טופול ניגש אל בעלי השמחה, לחץ את ידיהם, ואולי לחץ עוד כמה ידיים, העיף חיוכים לכל עבר, ויצא מן האולם. אני מנסה להעלות מחדש את הלקח שלימדתי את עצמי באותו הערב... אולי זה היה: "אין טעם לדאוג כל כך... הלא מה יכול לקרות? אולי הם לא יבואו, אולי יבואו ויתיישבו במקום אחר, אולי יבואו, יגידו שלום וילכו, ואפילו אם יבואו ויגידו לי שתפסתי מקום לא שלי, אוכל לבקש סליחה ולחזור למקום המקורי, רק אל תדאגי כל כך...".

הפגישה הבאה עם חיים טופול התרחשה במשרדי הסוכנות היהודית בלונדון. השליחים ורעיותיהם הוזמנו לאירוע לרגל ראש השנה. חיים טופול היה אורח הכבוד. הוא אמר כמה דברים, ואז הציע שנתפלל ביחד, והתחיל לשיר את "הליכה לקיסריה" וכולנו הצטרפנו אליו ושרנו: אלי, אלי שלא יגמר לעולם... הטעם של התפילה הזאת נשאר אתי כבר 42 שנים.

בשנים האחרונות, עוד לפני שטופול התרחק מאתנו, הוא שימש כיו"ר הוועד המנהל של עמותת הכפר "נהר הירדן", כפר נופש לילדים חולים במחלות חשוכות מרפא, המגיעים לחופשה נהדרת של התאווררות והתרעננות עם הוריהם. חופשה, המפיגה את קשיי היום-יום ונותנת להם כוחות להמשך הדרך. ואגב, אחד המאומצים שהיה לי מהמכינה היה מתנדב בכפר.

ועוד משהו על חיים טופול. אחרי מותו התרוצץ ברשתות החברתיות סרטון שבו חיים טופול יחד עם דני קיי מבצעים בעברית את השיר "לחיים" מתוך כנר על הגג. אם יש מישהו, שבמקרה פספס את הביצוע המקסים הזה, יוכל לפנות אלי ואשלח לו בשמחה.

• הטיול לתל אביב

שוב יצאנו עם ותיקי הגליל לטיול בן שלושה ימים לתל אביב. ארבעה אוטובוסים ובהם כ-150 ותיקים מכל קיבוצי הגליל העליין יחד עם כעשר מלוות מסורות ונחמדות (ביניהן גבי טנא שלנו) נסעו ברחבי אזור תל אביב והשפלה. נהייתי לחזור לאתרים שבהם בקרתי לפני שנים: בית הספר מקווה ישראל, פארק אריאל שרון (חיריה, לשעבר). מכון איילון, שבו התקיים קיבוץ בממשך שלוש שנים מ-1945 עד קום המדינה. הקיבוץ הזה הכיל בתוכו מפעל מחתרתי תת-קרקעי לייצור תחמושת. תוך כדי ייצור הכדורים נאלצו 45 העובדים במפעל, לשמור על חשאיות מוחלטת, ואיש לא ידע במה הם עסוקים, אפילו לא בני משפחותיהם. עם קום המדינה הועבר המפעל לתע"ש, וחברי הקיבוץ הזה הלכו לייסד את הקיבוץ מעגן מיכאל.

בקרנו גם במוזיאון למורשת יהודי תימן בשכונת שעריים ברחובות, ובמוזיאון אילנה גור ביפו. ראינו הצגה ב"הבימה" (עוד חוזר הניגון על נתן אלתרמן), ובסוף ראינו גם סרט "איש ושמו אוטו" עם טום האנקס. הסרט מבוסס על הספר איש ושמו אובה, אשר מתרחש בשוודיה, אבל את טום האנקס העבירו לארצות הברית. הסרט מומלץ מאד מאד.

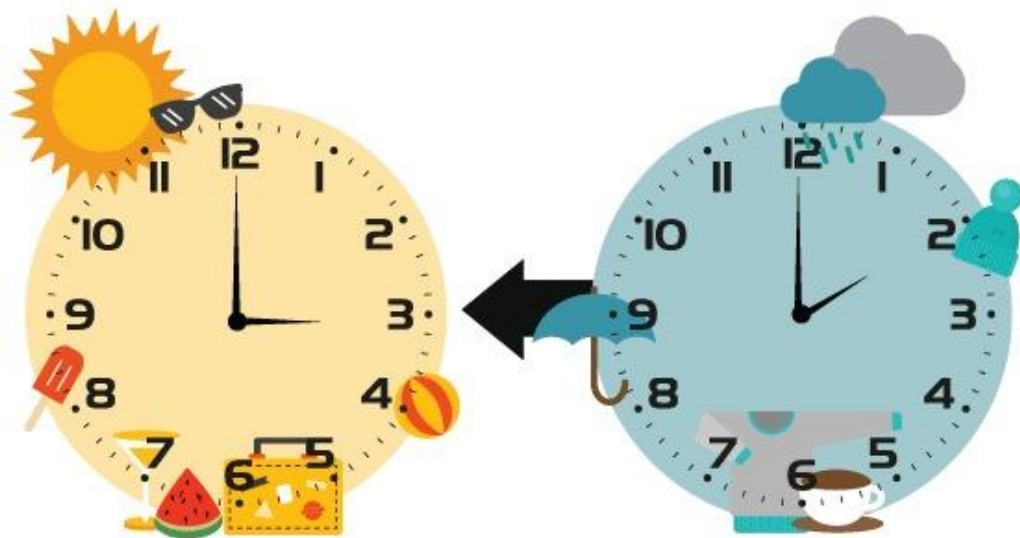
תנאי הטיול היו ממש מתאימים לאנשים בגילנו ובמגבלותינו, כולל לינה וארוחות בוקר וערב, במלון דן פנורמה.

וכמו שהיינו כותבים בסיומו של החיבור על הטיול השנתי: "עייפים אך מרוצים
חזרנו הביתה". ולכם, המבוגרים שבינינו, אני יכולה רק להמליץ בחום על
הטיולים של ותיקי הגליל.

שבת שלום

חודש טוב, ושעון קיץ משמח.

תמר וולפין

**מזל טוב
למוטי ולאה בן אדיבה
להולדת הנכדה,
רוב נחת לכל המשפחה המורחבת**

על הדרך / הפינה של דודו

בני ברבש לשעבר מ"פ בגולני בסדיר ובקבע, ובהמשך מג"ד במילואים. סופר, תסריטאי ומחזאי. כתב את התסריט ל"מאחורי הסורגים" שביים אחיו אורי ברבש. הסרט היה מועמד לאוסקר בקטגוריית הסרט הזר. כתב את סדרות הטלוויזיה הידועות "טירונות" ו"מילואים" ועוד רבים אחרים. מעורב מראשיתה בפעילות במחאה נגד ההפיכה המשטרית, שתומכיה מכנים אותה הרפורמה המשפטית. מפגין וכותב כבר זמן רב. כדאי מאוד לקרוא את דבריו אלה:

קריאה להתעוררות | בני ברבש

ואחרי הצוללות והסיגרים והמניות והגז והאח השכול שמעלים באוב על פי הצורך, והאישה ההיסטרית, ועלילת הלינץ' המדומה, והבן הנקלה ומקהלת החנפנים המלקקת, והעוצמה והחולשה ודברי הרהב והמבוכה.

אחרי פוטין וטראמפ ושועי עולם ושטיחים אדומים ומסיבות עיתונאים יומיות בלי עיתונאים, ועם עיתונאים ובלי שאלות ועם שאלות אבל הרבה שקרים, ותזמורות כלי נשיפה והחלטות גורליות, ונאומים סוחפים, והתזת ארס על היריבים, וגלימת המלכות שתפריה מתפקעים מהסודות הרעים הרוחשים תחתיה, והחלומות הרעים בלילות והאיום הרובץ, והמעריצים שהוא כל כך בז להם מעליו, כמו עננה כבדה שבסוף תמטיר עליו אש וגופרית.

אחרי האישה הראשונה, והשנייה והבת הנשכחת, וחמש מערכות בחירות כושלות ורוויות ארס ותרעלה, ובני הדודים התאוותנים, והסיגרים והעניבות החונקות, והחיוך המאולץ, והזחיחות, ומטוס המיליארדים, וקול הבריטון הסמכותי המסתיר נפש רדופה ומפוחדת, והנאשם יקום על רגליו, והאחריות הכבדה, והחרדה מפני המאסר הקרב; והתוהו ובוהו שמלאכי החבלה – רוטמן ובן גביר וסמוטריץ ויריב עם כל העולם מחוללים. וחוארה. ושתיקת הכבשים.

אחרי שהשמיץ את כל שותפיו, וקרע את העם לגזרים, ושיסה יד איש באחיו, והחרים ופסל והשמיץ והיפלה ואיים ונסוג בו, והבטיח והפר הבטחותיו. ושוב איים וכינה את טובי הבנים אנרכיסטים ואת לוחמיו הנועזים בוגדים ושיקר ושיקר ושיקר.

אחרי כל אלה כשהוא ממש לבד, בינו לבינו, נניח אחרי מקלחת חמה כשהוא מוחה מעל המראה את האדים המכסים אותה ומסתכל על עצמו, רק על עצמו, אל הבבואה הרטובה הנשקפת אליו, מה הוא רואה? מה למען השם, האיש

הזה רואה חוץ מאשר את עצמו, כשהוא בינו לבין אחרים מקלחת חמה, מביט במראה? רק את עצמו.

וכשהוא נושא את מבטו החוצה ורואה את מצוקת האחרים. את הארץ הנחרת, את השקיעה הנוראה, את הניוול, את האלימות, את השחיתות, את ההתרוששות, את משכון העתיד של המדינה, את מכירת החיסול של נכסיה, את הקרעים הפוערים תהומות בקרבנו, את מלחמת האזרחים שהוא מחולל, את הדם שישפך ברחובות, את המלחמה הבאה המתרגשת ובאה, מה הוא רואה?

רק את עצמו. רק על עצמו לספר הוא יודע, ולא מתוך ענווה, אלא מתוך רהב, מתוך התנשאות ובזז כלפי האחרים - גם אוהביו וגם יריביו - כי חוץ ממנו העולם לא קיים, ואם קיים אז הוא קיים רק בשבילו ובשביל אשתו ובשביל בנו המנוון. האיש הזה מוכן להטביע את המדינה ובלבד שישאר יבש. האיש הזה מוכן להבעיר את המדינה ובלבד שיינצל מהלהבות. רק את עצמו הוא רואה. ובראייה הזו טמון כוח עצום, מעורטל, ללא מעצורים ועכבות.

כי זה רק הוא וכל האחרים תפאורה ואביזרים לסיפוק צרכיו ותיאבונו. ועכשיו הוא הולך להרדים אותנו. להעניק לנו הפוגה מחלום הבלהות שהוא הפך למציאות חיינו המדממת. ובזמן שנישן הוא וחבר מרעיו ימשיכו במזימתם ויהפכו את חלום הבלהות למציאות חונקת ובלתי אפשרית. הגרוע מכל עוד לפנינו, ואסור לנו להתעייף מהמאבק להצלת המדינה מטפְריו של אדם הרואה רק את עצמו ושמוכן לרתום לקידום צרכיו את האכזר והמטורף מבין אויביו. את האנשים שעמדו על דמו של רבין והחרישו ואת אלה שלא החרישו ושפכו את הדם.

כל ישיבה במשפטו נפתחת בקריאת השופט "מדינת ישראל נגד בנימין נתניהו". כל יום במסכת חיינו הדפוקה נפתח בקריאתו: "בנימין נתניהו נגד 'הדמוקרטיה'".

"בנימין נתניהו נגד מגילת העצמאות".

"בנימין נתניהו נגד מדינת ישראל".

אל תעצמו עין עד שהרעה הזו תחלוף מהארץ.

אל תמצצו להרף עין.

כי עד שאנחנו נעביר אותו מהארץ, כולנו נתונים בסכנת נפשות.

ועל הארץ הזו, שנפדתה אחרי אלפיים שנות גלות, חייבים לשמור מכל משמר במיוחד מפניו, כי באמת אין לנו ארץ אחרת.

בני ברבש אחד שאיכפת לו

הרהורים על אנשי נבו

1. הדיווחים של משפחת נתניהו על ה"איומים" שהם מקבלים על חייהם, הזכירו לי שבזמן שציירתי די מזמן את מרטין לותר קינג, הרהרתי לעצמי תוך כדי על האנשים האלה אשר מובילים מחנה בדרך קשה ומפרכת אל יעד נכסף. כמעט מגיעים עד אליו ונעצרים אך כפסע ממנו ומתים או נרצחים כשהם רואים אותו מרחוק.

2. הראשון להגדיר את תסמונת הר נבו היה אלוהים שאמר למשה שאנחנו קוראים לו רבנו את הדברים הבאים: וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר. עֲלֶה אֶל הָר הָעֲבָרִים הַזֶּה הָר נְבוֹ, אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מֹאָב, אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ; וְרָאָה אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֻחֲזָה. וּמֵת בְּהָר אֲשֶׁר אֶתָּה עֹלֶה שָׁמָּה, וְהָאֶסְפָּא אֶל עַמִּיךָ: כֹּאֲשֶׁר מֵת אֶהֱרֹן אֲחִיךָ בְּהָר הַהוּא, וַיֹּאסֶף אֶל עַמּוּיֹ.

3. קטע הסיום בנאומו האחרון של מרטין לותר קינג מציב אותו על הר נבו עוד לפני שפגע בו הכדור. מרטין לותר קינג מתאר את עצמו בנאומו כמשה הניצב על הר נבו ורואה מנגד את הארץ המובטחת ויודע שאליה לא יבוא:

4. "...ובכן, איני יודע מה יקרה עכשיו. ימים קשים עומדים בפנינו עתה. אבל זה לא ממש משנה לי עכשיו, כי אני הייתי על פסגת ההר. ולי לא אכפת. כמו כולם, הייתי רוצה לחיות חיים ארוכים, לאריכות ימים יש חשיבות. אבל אני לא דואג לזה עכשיו. אני רק רוצה לעשות את רצונו של האל. והוא איפשר לי לעלות לפסגת ההר. והסתכלתי מעבר, וראיתי את הארץ המובטחת. אולי לא אגיע לשם איתכם, אבל אני רוצה שתדעו הערב, שאנחנו נגיע לארץ המובטחת. ואני

מאושר כל כך היום... אני לא מודאג לגבי כלום. אני לא מפחד מאף אחד. כי עיניי ראו את תפארת בואו של אלוהים". (מרטין לותר קינג הנאום האחרון)

5. אחר כך בא הכדור שפילח את לסתו, ביום 4 באפריל בשעה 18:01 נורה מרטין לותר קינג בעת שעמד על מרפסת הקומה השנייה של המוטל. הכדור פגע בו בלחיו הימנית שבר את הלסת ונע בגופו עד שנעצר בכתפו. חברו של קינג למאבק, אברנטי, היה בחדר בעת האירוע, שמע את הירייה וכאשר יצא מהחדר מצא את קינג שוכב על הרצפה מתבוסס בדמו.

6. מהו הדבר הזה שגורם לאנשים מסוימים לצאת מאזור הנוחות ולהיות מעורבים בנעשה עד כדי סיכון חייהם ממש. אמיל גריצווייג קורא לזה "מחויבות פעילה" וכך הוא כותב:

"...מה היא אותה התוספת למעורבות, אשר הופכת אותה למחויבות פעילה? כדי לאפיין אותה, אין מנוס מכניסה לדיון במושג העשייה, ודיון זה לא נראה לי קל יותר מן הדיון במושג המחויבות. לפי דעתי, תנאי הכרחי – אך לא מספיק – להפיכת מעורבות, כמאופיינת כאן, למחויבות פעילה, הוא הנכונות לשלם מחיר כלשהו עבור העמדה הנקוטה. נכונות זו לשלם מחיר היא המבחינה בין עמדה שאדם שומר לעצמו "בבטן" ובין עמדה שהוא נוקט ומוכן גם לעשות משהו עבורה..." (אמיל גריצווייג מתוך עבודה סמינריונית שכתב ולא סיים בגלל רימון שהשליך יונה אברושמי)

7. רחל המשוררת משרטטת במדויק את הוויית העמידה על הר נבו בשירה
מנגד

קשוב הלב. האזן קשבת:
הבא? ה'בוא?
בכל צפיה
יש עֶצֶב נָבו.

זה מול זה – החופים השנים
של נחל אחד.
צור הגזרה:
רחוקים לעד.

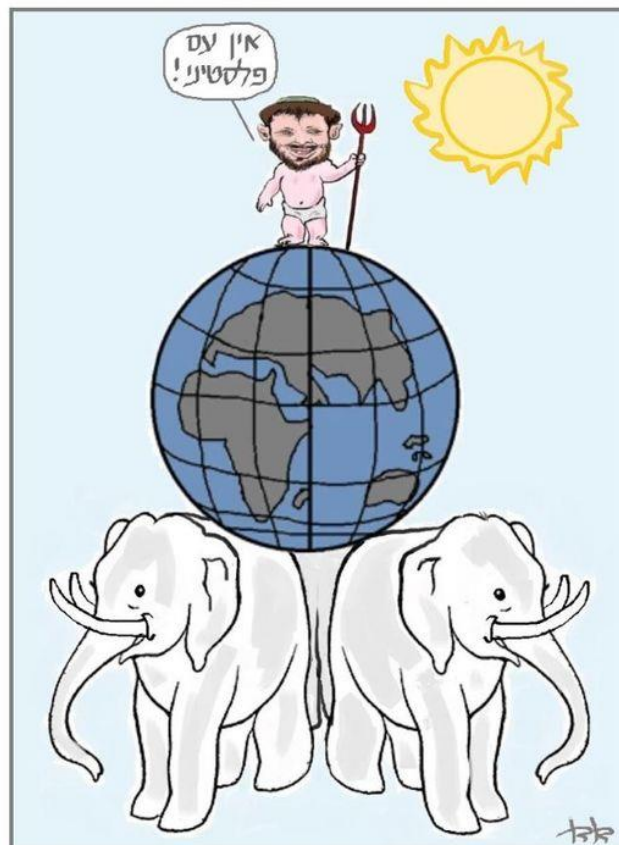
פרש כפיים. ראה מנגד
שמה – אין בא,
איש ונבו לו

על אָרץ רבֿה.
חורף, תר"ץ

8. ואם אני חוזר אל ראשית דברי,
אז לא, נתניהו איננו שייך בשום
דבר, צורה או אופן לקבוצת
האנשים הקרויה "אנשי נבו". ולמען
הסר ספק, הו לא הוא ממש לא!

פינת הקריקטורה השבועית: בצלאל סמוטריץ' בפריז: "אין עם פלסטיני!"

אגף תשתיות ונכסים - כפר הנשיא

שלום לכולם,

אנחנו מתחילים בשיתופי הציבור השכונתיים של תכנון מדרכות, כבישים וחניות בקיבוץ.

אנו מזמינים את שכונות הצאן, הוותיקים, החורש ועשור (השכונות שבעיגול הורוד במפה המצורפת), לשיתוף ציבור שיתקיים

ביום שני הקרוב 27/3/23, בשעה 19:00,

במועדון החברים (לב הקיבוץ).

בהמשך יתקיימו שני שיתופי ציבור נוספים ליתר השכונות.

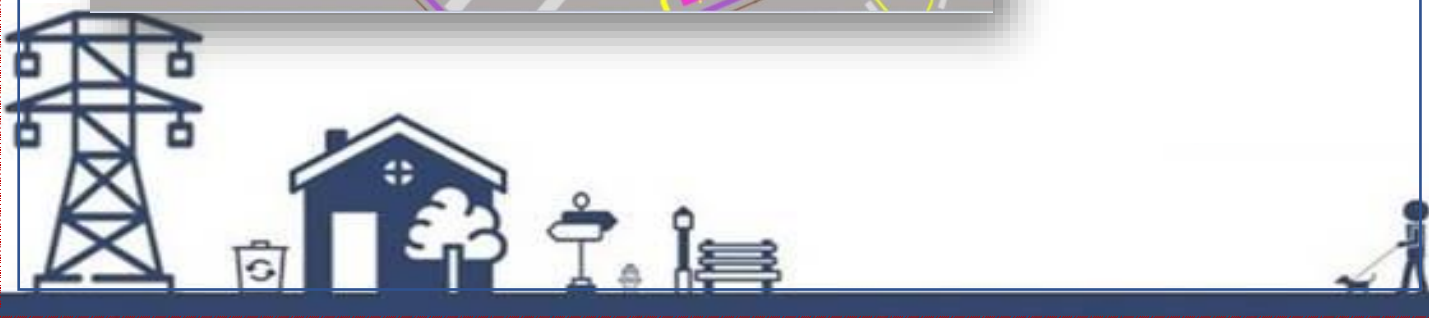
חומר לקראת שיתוף הציבור יחולק לפני הסופ"ש שתוכלו לעיין ולהגיע מוכנים למפגש.

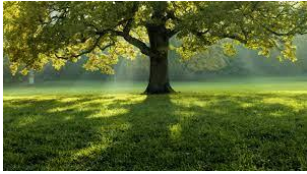

**בואו לשמוע,
להשמיע
ולהגיע
להסכמות.**

מחכים לכם

**צוות שדרוג
תשתיות**

שלום לכולם

לכבוד תחילת פרוייקט שדרוג תשתיות,
וכדי שנדע לשמור על העצים כמה שאפשר,

נקבל **הרצאת זום בנושא: עבודה בקרבת עצים.**

המועד: יום ראשון 26.3 בשעה 19:30.

מרצה: אגרונום ומדריך ממשרד החקלאות דניאל בן סימון.
כולם מוזמנים, קישור יישלח לקראת ההרצאה.

גיא וגנר

מנהל ענף נוי

"אישה לאישה השראה"
תערוכת יוצרות נשית, בכפר הנשיא.
לרגל יום האישה הבינלאומי

מוזמנים לפתיחה חגיגית
שבת 25/03/2023
בשעה 11:00
בלב הקיבוץ

24.3 אופיר שפרונג

25.3 לי קפלן

27.3 מאי כשר

28.3 רמי קציר

רחל בן הרוש קיסר

29.3 שונטל בכר

30.3 צילה בן רשף

יהל לדרמן

משולחן העורכת / שושנה שרקי

ריבונו של עולם, מלא כל משאלות אזרחי המדינה השפויים לטובה, המפגינים שיוצאים לרחובות להפגין למענינו ונגד הגזרות שהממשלה הלא ראויה הזאת להפיל עלינו ועומדת עלינו להשמידנו. החזר שפיות לחברי הממשלה ותן בידם מעשים טובים למען הארץ הזאת ויושביה.

אנחנו עומדים לפני חג החירות זכר לעבדותנו. שחרר אותנו מאנשים שבאים בשם הדת ושמשתמשים בה לרעה.

תן בהם בינה וכוח לשמור על הקיים שייסדו כאן אבותינו בארץ שהועדת לנו. העם נקרע לשסעים, משפחות מסתכסכות ביניהן על כל הרע שהממשלה הנוכחית מפילה בנו. שמור עלינו אלוהים אלה שמתוכנו יצאו ורוצים לפלג את המדינה. עזור לנו לשמור על החירות של הבחירה. על החוק. על כבוד האדם. שמור עלינו מפני הרומסים החומסים הגנבים והרשעים שבאו להכחידנו. תן שלוה בעם שלנו. ותן שאלתי לנו ולבני ביתנו לטובה, ותן לי חיים טובים וארוכים, בכבוד ובמנוחה, ביראתך, בשלוה ובהשקט ובטחה, ופדנו מכל צרה ויגון ומות, ומכל שעות רעות המתפשטות ויוצאות לעולם.

שושנה שרקי

